

## מסורת הש"ס

בְּשִׁיל וְלֹא בְּשִׁיל קָטִיל גְּבֵרָא: אִיכָא  
וְהָא חֻזֵּין אִישׁוֹי דְּלִשְׁנֵי וְלִשְׁנֵי מִימֵי הַסָּף  
בֶּן הַמְּנוּחָא אֲחִי מַעֲרִיבִין בְּשִׁיל וְלֹא בִּ  
סְפִיתָא הַקְדִּירָה: וְעֵצִיד סוּךְ סוּךְ.  
עַד שֶׁיִּמְנֹחַ וְכִשְׁהוּ רֹחַם דְּרוּמָה  
כַּמֶּשְׁמִיעַ קוֹל הוּא מוֹךְ דְּמִי: \*  
הֲרִינִי כֵּן עֲזוּאִי בְּשָׁקוֹי טַבְרִיא.  
יִומָא בְּדִירָחָא הוּא לִיָּה לְרַבָּא וְאִמְרָא לְהוּ  
לְתַלְמִידָיו הַשְׁתַּחֲא צִילִי דַּעֲתָאִי וְהֲרִינִי  
מִזְמוֹן לְהַשִּׁיב בְּחַרְפּוֹת לְכָל מִי יִשְׂרָאֵלנִי  
כֵּן עֲזוּאִי בְּשִׁיחָה דְּרוּס בְּשָׁקוֹי טַבְרִיא  
וְלֹא הִיא בְּיָמֵינוּ עוֹרֵךְ הַרְסִי כְמוֹת  
יְיָ הִיא אֹמֶר \* כָּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי

## הגהות הב"ח

(א) גמ' בשתי רביעיות של  
יין (מדדעין כולי האי)  
תא"מ וג"כ ס"א אינו:

## גליון הש"ס

רש"י ד"ה הריני כבן  
עזאי וכו' והיה אומר כל  
חבמי ישראל וכו'. בצורות  
נח ע"א: תמוס' ד"ה מאי  
אולמ' וכו' דקום ליה  
להש"ם. כעין זה בתמוס'  
בשבת דף ט ע"ב ד"ה הא  
לן וש"נ:

## הגהות הגר"א

**[א]** רש"י ד"ה עובלא  
 שמינית. ג"כ ורשב"ס כתב  
 חמישית. (כ"ה ברשב"ס  
 ז"צ ב' א' ד"ה ועובלא  
 וע"ש פ"ט ב' ד"ה תומן).  
**[ב]** שם שגלעטרע. א"כ  
 שגלוג. (והוא) סה"ד  
 ואח"כ מה"ד) ולעזרא. הוא  
 חזי לוג. כ"ל. (ובמ"ש  
 בירושלמי פ"י דתרומות  
 וביבאור הר"ש ס' במתני'  
 (ח'))

## רבינו חננאל

ופרקין' הווא בבשיל ואל  
 בשל. אמר אל' הירני  
 כבן עזרא בשוק שניא.  
 פי' עזרא משתבח ואמר  
 הירני [יודע] כמנה  
 (ידוע) ערביבן כד  
 שהיה בן עזרא ידוע  
 וכחכמו בשוק שניא.  
 שאלו הירני מרנבן שיעור  
 תפוחין בעירוב כמה. א"ל  
 רבא וכי מערבין  
 בתפוחין. א"ל הווא  
 מרנבן ולא, והתנן במס'  
 מעילה קרב רביעי כל  
 האוכלין מפרסין לפסול  
 תא הגויא בחכמי' פרט.  
 ובמזון שתי מערבין  
 לעירוב. קתני מיהא כל  
 האוכלין ואפי' התפוחין  
 כללן כלל שם ה'  
 אוכלין הן. ודחאו רבא  
 אה אמר ר' יוחנן א'  
 למימין כל ה' הללות.  
 כלומר האי דקתני כל,  
 לאו דוקא ואלא, ואברין  
 אלא (מכלל) אלא (מכלל)  
 מדקתני ובמזון שתי  
 שערות וכו' וכביצה  
 לסמא טומאת אוכלין,  
 והני נמי בני טמא יניהו  
 ללמד דוקא קתני.  
 מצא רבא שחובה. ופי'  
 רבא דקתן תפוחין בעירוב  
 [באק]. כתי' חלמא. ומדכתי'  
 עליה מזה דאמר פמיא  
 בפרק האהורין ירושלמי,  
 וקריבו לעיניו חלמא שמימי  
 דבי רב, ויש בן אלעזר  
 אמור ערבלא תכלין  
 ולטראו ואלא, עשה  
 אגרוין, וה' אפרסקין, ר' מ'  
 תפרוסח כשיעור אגרוין  
 נשטיב ר' שמואל דאנא א'

תקליפת השום חוץ מן הקרמז'הוּסִי:  
לפסול את הגויים. אם אכל אורכלין  
טמאין אע"ג שאין אורכל מטמא אדם  
במגע שני אכל מייניהו חזי פרס  
דהיינו שני צינים נפסל מלאכול  
בתרומה כדתנן בפירקין דלקמן (דף  
פב.) וחזי חליה לפסול את הגויים.  
חליה היינו פרס ל' פרוסה וחזי  
חליה היינו חזי פרס: אלא משום  
דפני עירוב דומיא דטומאת אורכלין  
דמשמע כל שהוא מטמא טומאת  
אורכלין יש לו מזון שתי סעודות חזי  
לעירוב ותפוחין בני טמויי יינהו:  
ר' שמעון קא אלעזר. במעשר עמי  
שמחלקו לעניים הרבה על דבר  
קאי וקאמר אין פוחטין לעמי בגורן  
מהאי שיעור דכתיב ונתת ללוו לגר  
ליתום ולאלמנה וצויר מהכי לא הוי  
נמינה: עובא. [א] שמעית [ב] שצליטרא  
וליתרא הוא לוג: וכן לעירוב. דחלק  
עמי בגורן נמי מזון שתי סעודות  
היא כדאמר לקמן: ה"ג ופני נמי  
ליהו כאלפרסין. ומסיק בחמשה:  
חשיבי. ואמרין לקמן<sup>א</sup> כל שהוא ליפת  
כדי לאכול בו אלמא לאו ממא  
סעודות<sup>ב</sup> דליהו כולה סעודתא מההוא  
מינה צעינן אלא כל מידי לפוס  
חשיבותא אם ליפתן שאדם רגיל  
ללפת בו את הפת [שיעורו כדי ללפת  
לו את הפת] לשתי סעודות והוא  
דבר הרגיל לבא בקינוא סעודה היא  
שיעורו בכדי שאדם רגיל להציא  
קינוא לב' סעודות: שרי ליה מריה.  
ימחול לו אדונו<sup>א</sup> על דבר זה לרבי  
מנשא: דאנא אחמיא<sup>ב</sup> ניהליה.  
להא דלמר רב וכן לעירוב אמתני'  
דמפרש ואזיל והוא אגמריה לגורסא  
בר דרי אברייא: אין פוחטין לעמי  
בגורן. ממשער שני אם יש לו הרבה  
לחלק וצאו עניים הרבה והוא מחלק  
לכל אחד אל יפחות לו משיעור זה  
דנתינה צעינן. והתם<sup>א</sup> קמי היה לו  
דבר מועט ונתן לפניהם וכן מתקלין  
דיניהן: מחזי קב חטין. ואם שעורין  
רב ואם כוסמין קב וזמחא<sup>א</sup> דיניה.  
לאחר שנדרסין צעיגול קרי להו  
ציגלה וצב אינו מוכר במדה אלא

במשקל: פרס. חצי מנה: ומאי אולם  
בריימא ווא סתמן אהדדי הני שיער  
בהן הלכך וכן לעירוב לאו עלה אתמר  
וסעודה מהא. ב' אכולין מנטרפין לעיר  
לטבל בו. בשר מוזן ב' סעודות: כדי לא  
דחשוב ללפת פאז אכל חמררא בעלמא בע  
הגאלל לנ' סעודות: פסת: בערדימא וכו'  
אמה שדין עירובו לטיביעין: ושושני' ו'  
עירוב הוא וגמלא יואל חוץ לתחום בלי

נים, ואתרוג אחד. ואמר קורסק בר דר משום (דרבנן) ושנינן תפוחין דשכיחי קב, אפרסקין דלא שכיחי ארזותא נהליה. הא דאמר רב וכן לעיניין [עירוב] א

ממרי אומר רב המנונא דו' בצשיל ולא צשיל. כי קאמר ל: אזי תפי. בכירה מקום בצושל יפה ונצטמק כולו

א"ה הוא בבשיל ולא ב  
רב המנונא אין מער  
רב חסדא סילקא חיין  
קא חזינן דקא אכלי  
ולא בשיל אמר רב  
תרדין יפה ללכ וטוב  
מעיים אמר אביי ו  
ועביד \* תוך תוך א  
עזאי בשוקי טבריא  
לרבא תפוחים בכמה  
בתפוחים ולא \* והתני  
לפסול את הגוויה ב  
סעודות לעירוב \* ו  
אוכלים והאי מאי ר  
דקתני כל האוכלין  
\* והאמר רבי יוחנן  
ואפילו במקום שנאמ  
דקתני ובמזון שתי  
לטמא טומאת אוכל  
טומאת אוכלין גינהו  
בקב מיתבי ר"ש בן  
תבלין וליטרא ירק

אפרסקין ושני רמונים  
בר שגובלי משמיה ר  
והני לא חשיבי אמר  
אמריתא ניהליה אמר  
בגורן מחצי קב חטין  
חצי כוסמין וקב גר  
לוג יין ר"ע אומר ר  
הפירות אמר אבא  
ואמר רב וכן לעיר  
תני בהך תבלין ותני  
חטין ושעורין ולא  
ואמר רב " מערבין  
אמר רב וכן לעיר  
סעודות לעירוב סבר  
מהאי אמר ליה רבה  
בשתי רביעות של  
אומר יין כדי לאכול  
שתי סעודות התם  
רב גידל אמר רב כדי  
רב גידל אמר רב יק  
בהן מזון שתי סעודות  
פעם אחת <sup>(א)</sup> שבת רבי  
בבצלים למיבעין והושי  
באימהות דתניא אכל  
לא שנו אלא בעלים

רַבִּי וְכֵן לְעִירוֹב. וְאִם אֵתָא נִיהוּ ה' אִמְרֵי רַב יוֹסֵף שְׂרָא לִיה מְרִיָּה לְרַב גִּיתִין דְּתַנְּנָן בְּסוּף פִּיאָה, אִין פּוֹחֲתִין

**מאי** אולמיה דהאי מהאי  
 יוסף לא שמעיה ד  
 דקדק רב יוסף דאמר רב  
 מהאי מאיזה כח בא לדקדק

ל אִיכָא דַאמְרֵי אַמְר  
בְּתַרְדִּין חִיין דַאמְר  
קְטִיל גְּבֵרָא חִיָּא וְהָא  
מִיִּיתִי הֵתָם בְּבִשְׁל  
סְדָא <sup>6</sup> תְּבִשְׁל שֶׁל  
עֵינִים וְכֹל שֶׁכֵּן לְבָנִי  
אֵל דִּיתִיב אֲבִי תְּפִי  
רָבָא <sup>7</sup> הֲרִינִי כֵּן  
מִלֵּיהּ הֲוָא מְרַבֵּן  
מִיִּזְרָבָא לֵיהּ וְרַב מִיִּזְרָבָא

כל האוכלין מצטרפין  
פרס' ובמזון שתי  
יצאה למטא טומאת  
בתא אילמא משום  
ני בני אכילה נינהו  
למדוין מן הכללות  
בו חוץ אלא משום  
דות לעירוב וכביצה  
והני גמי בני טמוי  
הא אמר ר"ל תפוחים  
לעזר אומר עוכלא  
שרה אגוזין וחמשה

ואתרוג אחד ואמר גור  
 ' וכן לעירוב והני נמ  
 ב יוסף שרא ליה מרי  
 ' והוא אמרה אבריי  
 וקב שעורין רבי מא  
 וות " או מנה דבילה  
 עית " ורביעית שמן  
 אול " כדי שימכרם  
 ומאי אולמיה דהה  
 ין לאו בני אכילה  
 ני אכילה גינהו אל  
 בשתי רביעיות של  
 אהא מתני' קאמר  
 רב יוסף למימר עד  
 פילו למחצה לשליש  
 ומי בעינן כולי האי  
 : חומץ כדי למטב ב  
 מתמרא מבשלא אמר  
 מטבל בו מזון שתי סע  
 אכל בשתי סעודות א  
 בבבצלים מי מערבין וה  
 איר בערדיסקא ובא א  
 גור ' מאיר בארבע אמ  
 צל והשכים ומת און  
 בל באימהות לית לן

ק ארבע מנשיא דאמר אב  
 רבי: לאו בני ארביה נינהו.  
 היינו שתי רביעיות ושמיני  
 ל חל חל: יין כדי לאכול בו.  
 ז' טעודות: הסם. דקמתי  
 היינו ב' רביעיות: מוון ב' ס'  
 חסום על ידי עירוב שעריר ב'  
 יאזח ממקומו מזה' אמותיו ש'  
 ילאוהו (דף מה). אין לו אלא

אמר רב כדי לאכול בו. חומץ כדי ל  
סבר רב יוסף עד דאיכא סעודה מהא  
לטבול בו) ובצלים כדי לאכול מהן

לֹא אֶמְנִי פֶּה מִהֲלִי  
עִירֻבֵּן הֲלִי יֵאָמֵר  
טוֹשֵׁעַ אֶחָד שֶׁ שָׂפוּ סַעֲיָף  
הֵ:

**לב** ב מ"י פ"ד מהל'  
טומאת אוכלין הלכה  
:ג

לג ג מ"י פ"א מהלכות  
עירובין הל' ט [יא]  
סמג עשין דרבנן א טוש"ע  
א"ח שם סעיף ד:

לד ד מיי פ"ד מהלכות  
טומאת אוכלין הל' ג:  
לה ה ר ז מיי פ"א מהל'  
עירובין הלכה יא ופ"ו  
מהל' ממשותפות עניים הל' ח  
סמג שם טוש"ע א"ח ס'י  
שפ"ו סעיף ז:

ל' ח ט י ב ל מ"י פ"ו  
מהלכות מתנות עניים  
הל' ח:  
ל' ז נ ס מ"י פ"א מהל'

עירובין הלכה [י] יא  
סמג עשין דרבנן א טוש"ע  
א"ח שם סעיף ו:

## מוסף רע"י

[illegible]

## רבינו חננאל (המשך)

(לעציינ) [לעניס] בװרן  
 קומט צו זיין קאמפ  
 שווערן, ר' מאיר אבן  
 חצי קב, און חצי  
 נסמסין, און בװרגורא און  
 מער ברבליה [ר׳ אומר]  
 חצי לוג יין און  
 פרס. אומר רביעית.  
 רביעית שמן ר' עקיבא  
 משה מימית. ושאט לך  
 העירורא אמתא שאל  
 שם שמעון ויקח הן  
 זון שתי עטרות. וזו  
 און דרוב און לעירוב  
 (ובא) [על זון] הכריתא.  
 אומר אולמיה רמתי  
 ממכריתא. משה דתי  
 בכריתא אבילי, וחבלי  
 לאו בן אבילי, וזו  
 מרוב ניהו. אט מתי  
 (מילתא) מן לא תני  
 חסין שמואל ור' יון  
 אבילי ניהו. אזל משה  
 דתי בכתי. אט מתי  
 ו. ואמר ר' מרעבין  
 רביעית שמואל של יין  
 שמיט כ' אמר ר' יון  
 לעירוב אמת' קאמר

ש"מ. ואם הוא יין מבושל  
כמזון ב' סעודות לעירוב.  
ליש ולרביע]. (חומץ כדי  
יעלין נמי לא אמרן אלא